

Palēkau nežanuots

Ka ēšbrēdau ēš vaikīstēs stuona,
Jiemiau mēslītē aple žmuona.
Panieliu aplinkou īr poikiausiu,
Skaistaveidiu maluoniausiu.

I aki krēta skaisti Uona –
Gal ē būtom gera žmuona.
Ēš šuokiu nakti parlīdiejau,
Šalēp anuos pagoliejau...

Greitā aš pradiejau snaustē,
Ana saka: „Mauk to lauko!
Je to mēiga tenuoriejē,
Kam to moni parlīdiejē?“

Nebluoga būtom ē Jenina,
Bet ana nuor torietē pijanina.
Piningū aš tēik netoriejau,
Tad ē draugīstē atidiejau.

Žiuopsuojau ē i aukšta Stasē –
Ana dā jauna geltuonkasē.
Nedrīsau anā pasēpērštē,
Tad ē pēršlības teka ožmērštē.

Šuokiūs toncēnau Marītē,
Sosērūpēnau, kou darītē:
Pasēpērštē a dā palauktē,
A vēinam kap šonei kauktē?

Sosiedūs gīvena Bērotelē –
Mītri, darbšti kap bētelē.
Bet ana monēs nenuoriejē,

Geriau i jaunesnius veiziejė.

Nebluogiejies jauna Daiva –

Če tėkra šėrdėis atgaiva.

Ana pasišiaušė sava šieri:

„Ėk to šėktė, kam to deri!“

Ožėdavau pas stuorolė Irena,

Bet ka sopīkst, kauk kap sirena.

No, kor aš anou tuokė diesio?!

Geriau vėns pri pečiaus bezdiesio.

Ėš tuo dėdėlė būrelė

Neišsirinkau sau žmuonelės.

Lėkau žėls, nežanuots,

Ne tēp biednos, bet ė nebaguots.